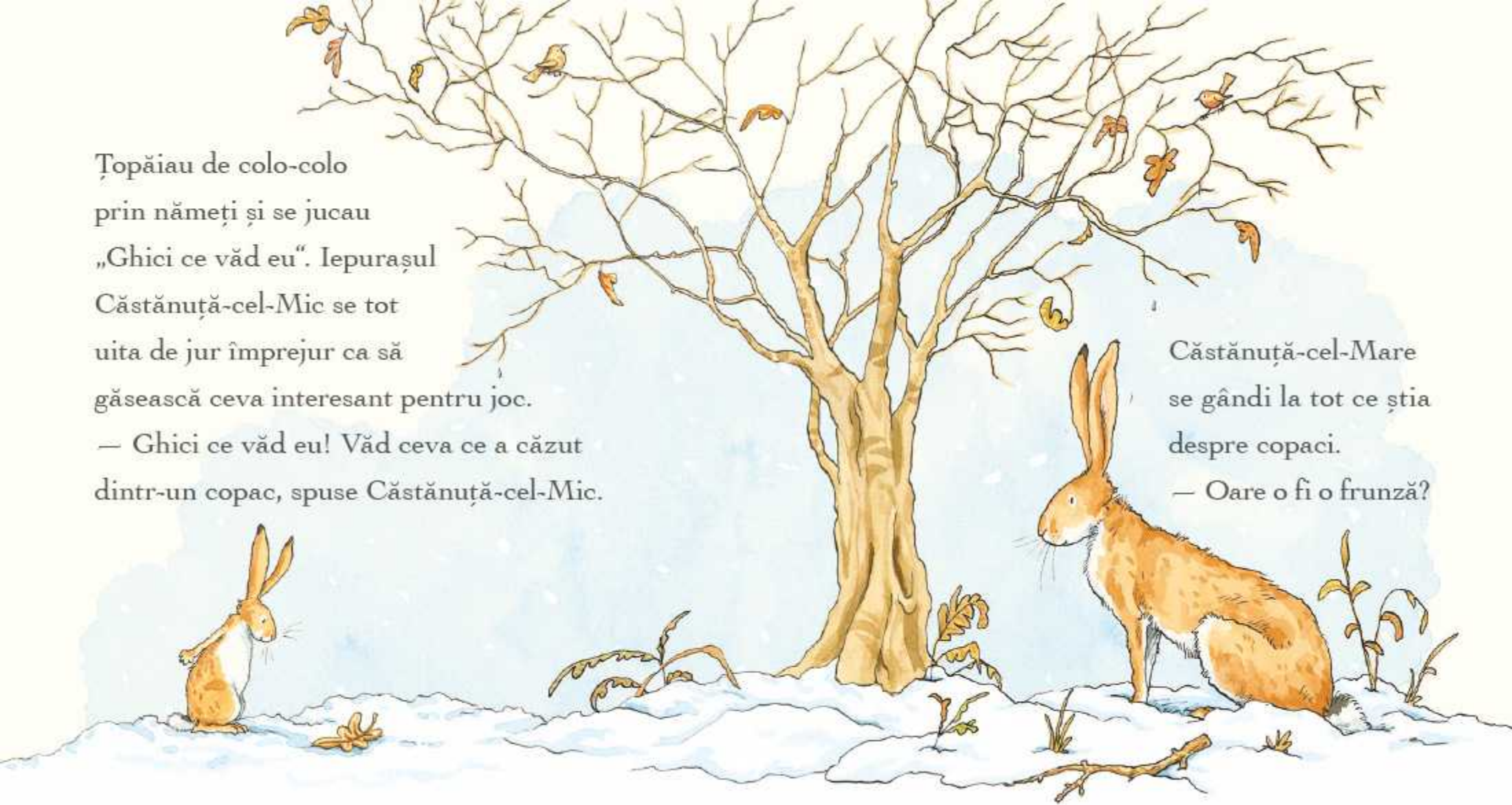

Țopăiau de colo-colo
prin nămeți și se jucau
„Ghici ce văd eu”. Iepurașul
Căstănuță-cel-Mic se tot
uita de jur împrejur ca să
găsească ceva interesant pentru joc.
— Ghici ce văd eu! Văd ceva ce a căzut
dintr-un copac, spuse Căstănuță-cel-Mic.

Căstănuță-cel-Mare
se gândi la tot ce știa
despre copaci.
— Oare o fi o frunză?

The illustration depicts a winter scene with two rabbits and several trees. On the left, a large rabbit with long ears stands on a patch of snow, looking towards the right. On the right, a smaller rabbit is perched on a tree trunk, looking at a spiderweb. The trees are bare and brown, and the ground is covered in snow with some small plants. The background is a light blue sky with a few birds flying.

Da, chiar o frunză era, ca să vezi!
Veni rândul lui Căstănuță-cel-Mare
să se uite cu atenție
de jur împrejur.
— Ghici ce văd eu!
Văd ceva făcut de
un păianjen,
spuse el.

— O pânză! spuse vesel Căstănuță-cel-Mic.

— A, gata, știu o întrebare bună de tot, spuse Căstănuță-cel-Mic mustăcînd.

— Ia să vedem, spuse Căstănuță-cel-Mare.

— Ghici ce văd eu! Văd ceva care... îmi aparține.

Căstănuță-cel-Mare rămase pe gânduri.

— Poți să-mi dai un indiciu? spuse el.

— Apare numai când iese soarele, răspunse Căstănuță-cel-Mic.

— Umbra ta! spuse Căstănuță-cel-Mare.

Apoi, Căstănuță-cel-Mare continuă jocul:

— Ghici ce văd eu! Văd ceva care îmi aparține,
dar nu e umbra mea.

Hm, de data asta era mai greu. Căstănuță-cel-
Mic se gândi ce se gândi, apoi spuse:

— Vreau și eu un indiciu.

— E micuț, spuse iepurașul Căstănuță-cel-Mare.
E castaniu... E ceea ce iubesc eu cel mai mult...

... și știe să țopăie.